

5. hét

Az elmúlt hetekben láttuk, hogyan óv minket Isten az eseményekhez és emberekhez kötődő, hamis és ártalmas félelmektől. Egyetlen olyan „félelem” létezik csupán, amely helyénvaló: az istenfélelem. Ez azonban egyáltalán nem valamiféle rettegést, hanem tiszteletet jelent. Isten tiszteletéhez pedig rendszerint örömteli bizalom és dicséret társul. A 33. és a 147. zsoltár szinte szó szerint ugyanúgy határozza meg az istenfélőket: azok, „akik az Úr szeretetében bíznak”.

A világ Urának jelenlétét, kegyelmét vagy csodáit megtapasztaló emberek mély megrendülést élnek át. Istent illetve az ő dicsőségét ilyen kifejezések érzékeltetik a Bibliában: szent, méltó, hogy dicsérjék, félelmetes fenség és méltóság, magasztos és felséges, fényzón, lángoló tűz, vakító fényesség, ragyogás, ezüstös csillogás, tündöklő fehér, mennydörgés, villámlás, kürtzengés, trónus, palást, aranykorona... A semmihez sem fogható élményben részesülő emberek nagy része ekkor ráébred saját kicsinységére és elveszettségére, majd arcra borulva ismeri el Isten istenségét. A leírásokban visszatérően azt látjuk, hogy Isten tiszteletével egy időben megszületik a csodálat, hódolat és dicséret.

5. hét, 21. kérdés*

Az istenfélelem csodálattal párosul

Jézus egyik csodáját követően Lukács a következőt jegyzi meg evangéliumának 5. részében:

„ fogta el mindnyájukat, és dicsőítették az Istent, megteltek félelemmel, és ezt mondták: Csodálatos dolgokat láttunk ma!” (A 6-betűs szó 4. betűjét írd be a Betűszalag 21. négyzetébe.)

5. hét, 22. kérdés

Az istenfélelem dicsőítésre indít

A *Jelenések könyvének* 14. részében egy angyal így szól: „Féljétek az Istent, és adjatok neki dicsőséget”, valamint „ azt, aki teremtette a mennyet és a földet, a tengert és a vizek forrásait!” (A 9-betűs szó 1. betűjét írd be a Betűszalag 22. négyzetébe.)

* A választ megkeresheted

- a Bibliában (Revideált új fordítás, RÚF 2014), vagy a
- <https://abibliamindenkie.hu/>
- <http://szentiras.hu/kereses/search?textToSearch=&book=all&translation=6&grouping=chapter> oldalakon.

Az Istennel való helyes kapcsolatnak két pillére van. Az egyik az Istennek és az ő szeretetének ismerete, a másik pedig az istenfélelem (Isten tisztelete), amelyeknek egyensúlyban kell lenniük. Az Ézs 11 az eljövendő Messiásról jelenti ki, hogy rajta nyugszik majd „az Úr ismeretének és félelmének lelke”, és „az Úr félelme lesz a gyönyörűsége.”

5. hét, 23. kérdés

Isten számára fontos vagy

Jézus a Lk 12-ben elmondja a tanítványoknak, hogy az evangélium hirdetésekor még az életük is veszélybe kerülhet, de emberektől vagy a haláltól nem kell félniük. Istenre (és nem az ördögre!) utalva így szól: „Megmondom nektek, kitől féljetek: attól féljetek, akinek... arra is van hatalma, hogy a gyehennára vessen.” De azonnal megerősíti őket Isten szeretetében, aki nem feledkezik meg róluk. „Ne féljetek, ti sok verébnél vagytok!” (A 12-betűs szó 5. betűjét írd be a Betűszalag 23. négyzetébe.)

5. hét, 24. kérdés

Isten kiemel a reményvesztettségéből

Ahogy a látomást látó ószövetségi próféták, az Úr angyalát meglátó asszonyok is belekerülnek egy különleges erőterbe Jézus üres sírjánál, és megrendülnek. A találkozás egyúttal felemeli és megerősíti őket egy új szolgálatra. A Mt 28 következő verse így írja le, hogy mivel párosul az asszonyok istenfélelme: „Az asszonyok gyorsan eltávoztak a sírtól, félelemmel és nagy futottak, hogy megvigyék a hírt tanítványainak.” (A 7-betűs szó 4. betűjét írd be a Betűszalag 24. négyzetébe.)

5. hét, 25. kérdés

Bízz Isten szeretetében

A 147. zsoltár a következőt mondja az istenfélőkről: „Az istenfélőkben

az Úr, azokban, akik az ő szeretetében bíznak.” (A 12-betűs szó 12. betűjét írd be a Betűszalag 25. négyzetébe.)

